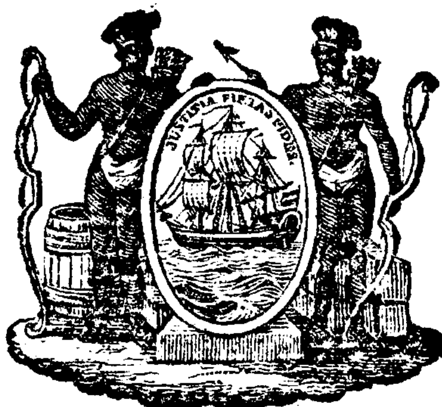
N°. 58. A°. 1835.

WOENSDAG, den 22sten JULIJ.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 18 Julij 1835.*

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, van heden, n°. 797/719, is de bij vroegere resolutie dd. 13 Februarij dj. n°. 173, in zijne functien geschorste 1ste Commies bij de Administratie der Financiën te *Suriname*, A. HALBERSTADT, ingevolge Zijner Majesteits Besluit van 12 Mei ll., n°. 81, als Ambtenaar der Kolonien definitief ontslagen.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

BUITENLANDSCHE NIEUWSTIJDINGEN.

Extracten uit de Nederlandsche Couranten tot en met den 16den Junij 1835.

Nederlanden.

BREDA, den 5 Junij.

Volgens eene officiele lijst van de promotien bij de Leopold's-orde, sedert 1 Februarij 1833 tot 31 December 1834, zijn er wel 547 ridderkruisen aan Belgen uitgereikt. maar niet dan vreemdelingen, meest Franschen, tot Officiers, Kommandeurs en Grootkruisen dier orde benoemd. De oppositiebladen vragen, of de eerste rangen der Leopold's-orde dan alleen voor vreemden bestemd zijn?

— Het genootschap voor het volksonderwijs heeft eene gouden medaille van 500 f. uitgeloofd aan den Schrijver der beste *geschiedenis der Belgen*, ingerigt ten gebruike op de lagere scholen.

— Thans ziet te Brussel het licht eene levensbeschrijving van Vorst Leopold, van welke de Schrijver onbekend is. De tegenstanders des bestuurs vragen, wat die Vorst toch gedaan heeft, om daarmede een lijvig boekdeel te vullen?

Groot-Brittannie.

LONDEN, 6 Junij.

De Minister *J. Russell* heeft gisteren avond zijne aangekondigde bill nopens de hervorming der gemeente-besturen in Engeland en Wales, in het Huis der gemeenten ingediend en toegelicht. Bij dat ontwerp worden de genoemde besturen, wat derzelver zamenstelling en werking betreft, op eenen liberalen voet ingerigt, en alzoo zeer belangrijke veranderingen gemaakt in de thans bestaande orde van zaken. Zoo wordt onder andere bepaald, dat de tegenwoordige besturen in de maand October aanstaande geheel zullen ophouden te bestaan en vervangen worden door andere ligchamen, die den naam zullen dragen van gemeente-raden, en die zullen verkozen worden door de burgers, dat is door al degenen, welke vastepanden in eigendom hebben; door den gemeente-raad wordt jaarlijks een *mayor* of hoofd van het gemeentebestuur verkoren, en van de gemeenteraden zelven treedt jaarlijks een derde gedeelte af, behoudens de bevoegdheid, om op nieuw benoemd te worden. Voorts wordt de regtsmagt der gemeente-besturen, wat het lijfstraffelijke betreft, aanmerkelijk ingekort; — al de uitsluitende regten van bijzondere genootschappen of gilden afgeschaft; — enz. De voordragt van deze maatregelen heeft aan de bewegings-partij een groot genoegen gegeven, en, hetgeen veel indruk maakt, ook de goedkeuring van den heer *R. Peel* weggedragen; deze staatsman heeft openlijk erkend, dat de bestaande inrigting der gemeente-besturen ten hoogste gebrekkig was en verandering vereischte, en dat hij tegen het tot stand brengen der voorgedragene bill, welke hij nog belangrijker achtte dan de parlementaire hervormings-bill, geene hinderpalen zou opwerpen. — De heer *O'Connell*, welke de voordragt insgelijks goedkeurde, heeft ook voor Ierland dergelijke bepalingen verlangd, en deze zijn hem door de ministers toegezegd.

Lord *Palmerston* is eindelijk er in geslaagd om zich te Tiverton tot lid van het Huis der gemeenten te doen benoemen, en heeft dien ten gevolge zitting genomen in die vergadering.

Door den heer *Bish* is dezer dagen in het Huis der gemeenten een voorstel gedaan, strekkende, om den Koning door middel van een adres te verzoeken, om van tijd tot tijd ook in Ierland de bijeenkomsten van het parlement te doen houden. Dit voorstel is door sommige leden ondersteund, doch de vergadering, welke niet in genoegzamen getale was, heeft geen besluit omtrent hetzelve genomen.

— Uit Lissabon zijn berigten van den 19den Mei ontvangen, volgens welke het in Portugal over het geheel rustig was, ofschoon nu en dan steeds Miguellisten heimelijk vermoord werden. — Den 21sten Maart is op St. Jago, een der Kaap-Verdische-eilanden, onder de troepen der bezetting een opstand uitgebroken in den zin der Miguellisten, de manschappen hebben hunne officieren vermoord, zich van de stad meester gemaakt, en vele buitensporigheden begaan, maar zijn ten laatste door de inwoners overmand, en toen op eenige sardinische vaartuigen, waarvan zij zich meester hadden gemaakt, in zee gestoken. Men meende, dat zij naar Italie gestevend waren, om hunne dienst aan *D. Miguel* aantebieden.

— Te Clapham, een dorp nabij Londen, is den 13 der vorige maand overleden de weduwe van den vermaarden Engelschen Zee-Kapitein Cook, in den hoogen ouderdom van 94 jaren. Sedert 55 jaren was zij weduwe en had nu, twee en veertig jaren geleden, het laatste van hare zes kinderen verloren. Gedurende haar gansche leven had deze vrouw eene levendige herinnering en diepen indruk van hare geleden verliezen bewaard, en telken jare in de maand Februarij, in welke haar man vermoord was geworden, gevoelde zij sterke zenuw-aandoeningen.

— Tijdingen uit Laguyra en Caraccas tot 15 April, melden dat de in December ll. getroffen conventie, ter verdeeling van de Columbiasche schuld, in alle opzigten door de Kamer van vertegenwoordigers te Caraccas was goedgekeurd, en dat men verwachtte haar binnen weinige dagen ook bij den Senaat te zullen zien doorgaan. Voorts zeggen die berigten dat in de Schatkist van dat Land een overschot van 10,000 £ st. aanwezig was, doch dat voor alsnog tot geene aanwending dier gelden ter afbetaling van de buitenlandsche schuld was besloten, en dat zelfs op de dienaangaande door de agenten der vreemde obligatiehouders gedane aanzoeken geen antwoord was gevolgd.

Frankrijk.

PARIJS, 5 Junij.

Voor weinige dagen is te Parijs verschenen de derde uitgave van het werk van den Heer Dupin ainé, getiteld *Revolutie van 1830.* De voorrede eindigt als volgt, betrekking hebbende tot de interventie:

»In het oogenblik waarin ik schrijf, wordt van niets dan van eene interventie in Spanje gesproken. Eene nieuwe veriegenheid zal alzoo de plaats innemen van het proces, alvorens nog het proces geëindigd is! eene gewapende interventie in Spanje! de Hemel behoede ons daarvoor! verlies van manschappen; verlies van geld; geen roem; geene partij voldaan noch in Spanje noch in Frankrijk: ziedaar de kansen, welke deze interventie wachten, indien men onvoorzigtig genoeg ware, zich daartoe te laten overhalen! Men beroepe zich niet op het traktaat des viervoudigen verbonds; dit traktaat behelst geene enkele formele verbindtenis; veeleer vordert het, bij voorkomend geval, eene nieuwe beraadslaging en eene nieuwe inwilliging; niets noodzaakt ons om ons, steeds alleen en steeds ten onzen onkoste, met de zaak te bemoeijen. Men bedriege zich niet door zich eene vredelievende interventie met weinig manschappen, weinig kosten, en echter met groote uitwerkselen, voor te spiegelen. Eens begonnen zijnde, moeten wij volharden. God weet welke toekomst aan het einde van dit alles voor ons verscholen ligt! de interventie is de cilinder, waarin men vreezen moet tot zelfs het pand van den rok te laten inglijden, wanneer men niet met het gansche ligchaam er in getrokken wil worden. Heerlijk en waar heeft C. Perier gezegd: »Het bloed en geld der Franschen behoort slechts aan Frankrijk! wachten wij ons derhalve ons dwaasselijk op het vaartuig der interventie te wagen."

— De bezoeken van den Heer de Talleyrand op de Tuilerien worden hoe langer hoe menigvuldiger. Gisteren heeft hij zich tweemalen derwaarts begeven, en heden nogmaals. De Prins kan niet meer gaan, maar hij wordt uit zijn rijtuig tot in 's Konings vertrek gedragen; hoewel de beenen hem hunne dienst ontzeggen, is zijn hoofd nogtans in den besten toestand.

— De Heer de Talleyrand is gisteren namiddag van 2 tot 5 ure op het kasteel gebleven. In de politieke wereld wordt veel gesproken van eene memorie van den Heer Talleyrand tegen eene interventie gewapenderhand in de Spaansche aangelegenheden. Men verzekert dat dit diplomatieke stuk, strookende met de persoonlijke gevoelens van Lodewijk Philips opzigtens de interventie, zich door eene uitnemende klaarheid kenmerkt. De grijze diplomaat herinnert aan zijn verzet tegen de interventie van 1809 en aan zijne doorvige, door de gebeurtenissen maar al te zeer bevestigde voorspellingen; hij betoogt dat de interventie van 1823, niettegenstaande zij door het overgroot gedeelte des Spaanschen volks werd ingeroepen, Frankrijk blootelijk krijgsroem en ondank heeft aangebragt; en hij verklaart dat de interventie van 1835 nog heilloozer gevolgen zoude kunnen hebben dan eenige andere verre afgelegen krijgsverrigting, tot welke Frankrijk door zijne gouvernementen is aangevoerd geworden.

— De *Revista* die geacht wordt het orgaan van den Heer Martinez de la Roza te zijn, laat zich in zijn Nommer van 22 dezer dus hooren:

Het gevecht van den 11den is ongetwijfeld verderfelijk geweest voor de zaak der wedergeboorte van Spanje. Het zoude zulks nog veel meer geweest zijn, indien om de oorzaak van dit onheil te vergoelijken men den zoo zwarten gezigteinder, welke de oorlog van Navarra aanbiedt, uit het oog verloor. Zonder in het onderzoek te treden dier droevige gebeurtenissen en hunner oorzaken, is het voldoende die wel te kennen om te beseffen dat het noodzaakelijk is, dat wij groote krachtsinspanningen moeten aanwenden, indien wij er de noodlottige gevolgen van willen voorkomen. Te dien einde bieden zich terstond drie middelen aan: 1°. de armee en de stedelijken milicie te vergrooten, en in de voorname steden wapenfabrijken aan te leggen; 2°. 30,000 man vreemde troepen te ontbieden, ten einde onverwijld het leger van Navarra te versterken, behoudens nog daarenboven de reorganisatie van dit leger ter zelfder tijd; 3°. de medewerking onzer geallieerden te verzoeken, om met hunnen bijstand dezen burgerkrijg te doen eindigen en het uit Spanje verdrijven van Don Carlos en Don Miguel uit Portugal.

Van deze drie middelen is het laatste het eervolste, en het gezond verstand leert dat geen dier middelen eene gunstige uitkomst kan hebben, indien niet met de snelheid des bliksems wordt gehandeld. Het herstel eener gestrenge krijgstucht in het leger, gelijk ook de volkomene vereeniging en wapening der stedelijke Militie zijn onvermijdelijk, zelfs in het geval dat men het 3de middel zoude aangrijpen, want, zoo als een groot personaadje te Parijs in November 1833 gezegd heeft, de interventie van Frankrijk zoude zich beperken tot het bezetten der plaatsen tusschen de Ebro en en de Pyreneën.

— Van Cette wordt gemeld:

Eene buitengewone ziekte, die een geheel huisgezin heeft aangetast, verspreidt den schrik door onze stad. Eene bedaarde vrouw, die uit eene ligte ongesteldheid zich herstelde, had onvoorzigtiglijk zich aan de lucht blootgesteld, stortte weder in en was in minder dan 21 uren overleden. Hare dochter en schoondochter zich op het bed geworpen hebbende om haar te omhelzen, werden beide in dat zelfde huis ziek; hare dochter overleed binnen 10 uren tijds, en 48 uren later had de schoondochter, die zeven maanden zwanger was, den geest gegeven. De echtgenoot dezer laatste, reeds diep getroffen door den dood zijner moeder en door dien zijner zuster, verliet het huis met vier zijner kinderen, en begaf zich naar eene andere zijner zusters, waar hij ook ziek werd en twee dagen daarna overleed, zoo als ook een zijner kinderen. Zijne zusters, die alleen zich had opgeofferd om hem in zijne ziekte bij te staan, ligt op dit oogenblik met twee harer dochters gevaarlijk ziek.

— In het *Journal de Calais* leest men, dat aldaar een koffer is aangehouden aan een' Engelschman toebehoorende, waarin zich een vaandel bevond uit eene dubbele stof zamengesteld, aan de ééne zijde carmozijn fluweel met het Spaansche wapen en leliën aan de vier hoeken, rijk met goud geborduurd; aan de andere zijde wit satijn met de beeldtenis der heilige maagd, en het devies: *Generalissime del Exercità de Carlos V*, zijnde het geheele vaandel met een gouden franje omgeven.

Mengelingen.

Tooneelanekdoten.

Twee vermaarde Treurspelspeelsters (DUCHESNOIS en GEORGE) wedijverden te zamen gedurende het Fransche Keizerrijk. Deze, zoo schoon als geene liefelijk; vond bescherming bij NAPOLEON; maar hoe teeder men wil, dat die betrekking ook geweest zij, en welke vertelseltjes men te dezen ook van hem opdische, hij was geen man, om in vrouweboeijen te smachten. Op zekeren tijd, tot zijne tegenwoordigheid toegelaten in een geheim onderhoud, verstoute zij zich tot hem te zeggen: »Sire! het grootste geluk van mijn leven zou zijn, uit uwe hand het portret van mijnen weldoener te ontvangen." — »Is 't anders niet!" hernam NAPOLEON, en bood haar, op eene wijze, welke haar deed sidderen van hare eigene vermetelheid, een vijf frankstuk met zijne beeldtenis aan.

Bij eene openbare vermakelijkheid, weinige jaren geleden, te *Weimar*, was de vermaarde Zangeres CATALANI toevallig naast den eerbiedwaardigen GÖTHE gezeten. De buitengewone oplettendheid, haren nabuur bewezen, gevoegd bij diens indrukmakend voerkomen, wekte de nieuwsgierigheid der schoone Sirene, en deed haar naar deszelfs naam vragen. — »De beroemde GÖTHE, Mevrouw!" — »Zoo! beroemd? Ik bid u, zeg mij, wat instrument speelt hij?"

De door zijnen dramatischen arbeid, met name door zijnen *Clavigo* naar GÖTHE, allen tooneelminnaren bekende Dichter, BEAUMARCHAIS was de zoon eens horologiemakers te *Parijs*. Reeds in zijne prille jeugd verwierf hij zich eenen naam als virtuoos op de harp, en werd vanhier dikwijls naar *Versailles* geroepen, om voor de toen als aangebedene, naderhand zoo gruwzaam mishandelde Koningin, MARIA ANTOINETTA, te spelen, welke den jeugdigen kunstenaar bijzonder genegen was. Dit laatste stak eene der Hofdames in het oog, en zij besloot, den bewonderden harpspeler op eene of andere wijze te vernederen. De gelegenheid daartoe deed zich weldra voor. Na een Concert, waarin BEAUMARCHAIS de grootste toejuiching was ten deel gevallen, stelde de nijdige Hofdame hem, onder een schimpend lagchen, een kostbaar horlogie ter hand, met deze woorden: »Mijnheer BEAUMARCHAIS, wilt ge wel eens nazien, wat er aan mij horologie schort; het staat, sinds eenige dagen, gedurig stil." BEAUMARCHAIS nam hetzelve met eene bevallige buiging aan, hield het omhoog, en liet het vervolgens op den grond vallen. »Vergeef het mij, Mevrouw!" sprak hij: »Ge hebt u thans kunnen overtuigen van hetgeen mijn vader mij dikwijls zeide, dat ik voor geen horologiemaker in de wieg gelegd was, want dat ik daartoe veel te onhandig was!"

Een echte snuifneus droeg bestendig twee doozen, en wel eene van goud en eene van *papiermachée*, bij zich. In een' der *Parijsche* schouwburgen zich bevindende, wilde hij uit laatstgenoemde een snuifje nemen, maar vond dezelve niet in zijn' zak. In den waan, dat hij die doos op zijn' lessenaar had laten liggen, greep hij naar zijne gouden, zich voor dien tijd met eene soort van snuif vergenoegende. Na verloop van eenige minuten zulks willende herhalen, mist hij de gouden, en vindt, in stede daarvan, zijne *papier-machée* doos. »Onverklaarbaar!" zegt hij bij zichzelven; maar, de doos opende, valt hem een klein briefje in het oog, met de woorden: »*Pardon, Monsieur! on s'était trompé.*"

Een Tooneeldichter, wiens eerste werk, uit achting voor zijnen naam, door het publiek met verschooning was bejegend, waagde eene tweede proeve, en werd nu openlijk uitgefloten. »Ha!" riep de vergramde Poëet, »nu zie ik klaar, dat het gansche publiek uit domkoppen en van »smaak ontbloote menschen bestaat!" — »Ziet gij dat nu eerst?" vroeg een der omstanders; »ik »heb die opmerking reeds gemaakt, toen uw »eerste stuk gegeven werd."

DUFRESNY had schier zelden het geluk, een tooneelspel zóó te zien uitvoeren, als hij het had zamengesteld. Zijne stukken in drie bedrijven moest hij vaak tot één — die in vijf, tot drie bedrijven inkorten. »Hoe!" zeide hij eens, onverduldig, »zal het mij dan nooit mogen gebeuren, een tooneelstuk in vijf bedrijven te doen spelen?" — »Zeer gemakkelijk," hernam de Abt PELLEGRIN; »maak slechts eene komedie in elf bedrijven; men zal er zes afsnijden, en er zullen u vijf overblijven."

Advertentiën.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 17 dezer, de Nd. Am. Brik *Jane*, Kapt. JOSEPH FOSTER, van *Boston*.

Den 19, het Schip *Suriname*, Kapt. L. J. LUIJTJES, van *Amsterdam*; hebbende 45 dagen reis.

Idem, het Schip *Margaretha*, Kapt. H. HAGERS, van *Rotterdam*; hebbende 46 dagen reis.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van B O O N & Co.